

Klager

Psykolog

Oslo, 31.08.2020
FER-sak: 22/20K

FAGETISK KLAGESAK – KONKLUSJON UTEN KONTRADIKSJON

Klager:

Innklaget psykolog:

Norsk psykologforening (NPF), Fagetisk råd (FER) mottok klagen 18.06.20 og sluttbehandlet klagen i sitt møte 27.08.20.

BAKGRUNN FOR KLAGEN:

Klagen går på at innklagede har brutt fagetiske retningslinjer i sitt arbeid som sakkyndig i en barnefordelingssak. Klager er far til barnet i den aktuelle saken. Vedlagt klagen er sakkyndig rapport og eposter.

Klager har selv oppsummert klagen i følgende punkter:

1. Ifølge klager har psykologen ikke i tilstrekkelig grad presentert hvilke psykologfaglige vurderinger som ligger til grunn for hans vurderinger.
2. Klager mener at psykologen ikke har tatt de nødvendige forbehold og diskutert tvil og usikkerhetsmomenter i forbindelse med de vurderinger han har gjort.
3. Ifølge klager har psykologen i stor grad lagt vekt på opplysninger til barnets mor, og tilsvarende lite vekt på klagers opplysninger.
4. Psykologen har, ifølge klager, ikke undersøkt helseopplysninger om klagers psykiske helse og personlighetsutforming ved samtale med klager, slik at bakgrunnen for det psykologen tar opp i rapporten undersøkes nærmere.
5. Klager skriver at psykologen har foretatt ren bevisvurdering i saken. Ifølge klager er det flere opplysninger som psykologen har fra mor som han har lagt til grunn som fakta uten å vurdere kvaliteten av informasjonen og motivasjonen fra mor. Klager skriver at han følgelig ikke er blitt gitt anledning til å presentere sine opplysninger på motpartens historiefortellinger før han kunne vurdere om noe kunne legges til grunn som fakta eller ikke. Ifølge klager skal psykologen på spørsmål fra klager om hvorfor han hadde en slik praksis, ha svart at “hver part forteller sine historier og jeg bygger på det”.
6. Ifølge klager har psykologen vektet opplysningene fra mor på en annen måte enn opplysningene fra klager – til gunst fra klager og til klagers ugunst. Klager skriver at

man ikke får tak på tankesettet og metodebruken til psykologen. Klager hevder at metodebruken er uforsvarlig og vitner om manglende nøytralitet hos psykologen. Han skriver at han “finner å stille spørsmål ved hans psykologfaglige vurderinger i rollen som sakkyndig, og ikke som behandler”.

7. Ifølge klager fremkommer det ikke hvilken betydning utskrivelse av resept på antidepressiva, som han aldri benyttet seg av, har for omsorgsevne/omsorgsrollen. Klager skriver at psykologen ikke drøfter dette, ikke tar det opp med ham, men legger det til grunn i sin rapport som noe som trekker ned i forhold til klagers omsorgstilbud til barnet, noe han anser som uheldig metodebruk.
8. Klager mener at psykologen kommer med antydninger om hans omsorgstilbud på en diffus og uangripelig måte hvor han ikke gir mulighet til å verken å forstå hva han mener, og da heller ikke komme med kommentarer/kontradiksjon. Han viser til at psykologen i sin rapport skriver at hans bekymring for klagers omsorgstilbud bygger på mors bekymringer knyttet til ham som far. Ifølge klager har psykologen bygget sine vurderinger, og det han mener er grunnlag for bekymring for klagers omsorgstilbud, på mors anførsler som til dels er svært grove og krenkende, og som klager mener ikke har noe med hans omsorgsevne for barnet å gjøre, men hvor mors motivasjon er å sverte ham.
9. Ifølge klager har psykologen unnlatt å ta opp med ham flere opplysninger som mor har kommet med. Han skriver at psykologen ensidig velger å legge opplysningene til grunn i sine vurderinger. Klager hevder at psykologen lener seg på mors uttalelser om hans verdier og påståtte grenseløse atferd, og slutter seg til denne, uten å drøfte det med ham. Ifølge klager fremkommer det ikke i rapporten hva psykologen mener er eksempel på “grenseløs atferd”. Han stiller spørsmål ved hva som er den psykologfaglige begrunnelsen for en slik påstand og om psykologen er å anse som inhabil i det han fremstår, både skriftlig og senere muntlig i hovedforhandlingen, som enig med mor.
10. Klager viser til at sakkyndige vurderinger og psykologfaget ikke er en eksakt vitenskap, og at mye nødvendigvis må baseres på skjønn. Klager skriver at psykologen imidlertid ikke har hensyntatt elementære forhold i forbindelse med rollen som sakkyndig og i kontakten med to foreldre som er i en tvist. Ifølge klager har psykologen “ikke vurdert muligheten av mors motivasjon for de opplysninger hun kommer med og at dette også kan være et forsøk på å manipulere den sakkyndige”. Klager skriver at det at psykologen har valgt å ikke drøfte mors påstander med klager, samt at han ikke har drøftet betydningen av de usanne opplysningene mor presenterer, tilsier at han har blitt manipulert.
11. Klager viser til at det i retningslinjer for sakkyndig arbeid i domstolene pkt. 5 heter at den sakkyndige skal redegjøre for premisser, og presisere når det foretas bevisvurdering og i tilfellet hvilken grad av tvil som er anvendt. Klager skriver at han vurderer at psykologen ikke har fulgt retningslinjene fra lovgiver, og at det er brudd på flere punkt.
12. Klager viser til pkt. 8 i retningslinjer for sakkyndig arbeid hvor han skriver at det fremgår at den sakkyndige bør gi begge parter anledning til å uttale seg om forhold som er særlig viktige premisser for den sakkyndige vurderingen. Ifølge klager har han ikke fått mulighet til å imøtegå mors beskrivelser og påstander da psykologen ikke tok dette opp med ham, men likevel valgte å legge disse til grunn i vurderingen og hvor han mener at de har utgjort viktige premisser i rapporten.

13. Klager skriver at en sakkyndig ikke skal opptre som premissleverandør av fakta eller vurdere bevis for retten. Klager mener at psykologen etter hans oppfatning har gjort begge deler.
14. Ifølge klager har psykologen unnlatt å ha med i sin rapport hvem av foreldrene som ville gi mest emosjonell omsorg til barnet på lang sikt.

Saken ble behandlet av rådets faste medlemmer.

SAKSGANG:

18.06.20 FER mottok brev fra klager med klage på psykologen, datert 09.06.20.
27.08.20 FER vurderte henvendelsen i møte.

FERS VURDERING OG KONKLUSJON:

FER verken skal eller kan gjennomgå utredninger med tanke på å vurdere faglig holdbarhet, eller beslutte hvorvidt en rapport skal kjennes ugyldig eller ikke. FER sitt mandat er å bidra til en vurdering av hvorvidt aktuell psykolog har gjennomført et arbeid som tilfredsstillende kravene i de etiske prinsipper for nordiske psykologer (EPNP)

FER har lest gjennom den sakkyndige rapporten. Vi finner at innklagede har svart på mandatet og at rapporten er balansert i sin beskrivelse og vurdering av foreldrenes omsorgskompetanse. FER kan ikke se at den i større grad ha vektlagt motpartens synspunkt enn klagers.

Sakkyndigrapporten ble utformet for behandling i en rettslig ramme. Det er opp til oppdragsgiveren (lagmannsretten), og til partene å vurdere hvilken vekt rapporten skal få for videre beslutninger, og å etterspørre utdypinger i de muntlige forhandlingene ved eventuelle mangler i den skriftlige rapporten. FER forutsetter således at partene er gitt likeverdige muligheter til å belyse sin versjon, både å fremsette eget syn og bestride motpartens syn i retten.

På bakgrunn av tilsendt dokumentasjon fra klager har FER gjort følgende vedtak:

Vedtak: 5.1.1.2 Brudd på de fagetiske prinsippene er ikke godtgjort.

Vedtaket fattet av Fagetisk råd kan ankes til Psykologforeningens Ankeutvalg for fagetiske klagesaker. Jmfør punkt 4.2.4 som kommer inn under saksgang og saksbehandling, påligger det den ankende part å begrunne hvilke(t) punkt(er) i Fagetisk råds konklusjon det ankes på. Anken sendes Norsk psykologforening sammen med Fagetisk råd sin konklusjon og øvrige dokumenter i saken. En anke må være fremmet innen 3 måneder etter at fagetisk råd sin konklusjon er avgitt.

Med hilsen
Fagetisk råd
Norsk psykologforening
Maria Løvvik Norheim, leder

for leder, Ingvild Aubert, sekretær FER
Kopi: Sentralstyret i Psykologforeningen, v/president Håkon Kongsrud Skard